

[Westermann.]

den højtærede Forsvarsminister er gjort bekendt med, at de Mangler, der findes, hvad Materiellet angaar, er af en saa forførdende Art, at det Beløb, her er Tale om, er ganske utilstrækkeligt.

Jeg vil her særlig have Lov til at understrege Kystdefensionens Betydning, saaledes som den ligger for dansk Forsvar i Dag. Naar man ved denne Lovgivning afskaffer Artilleriskibe, maa man i hvert Fald i højere Grad end hidindtil lægge Vægten paa den eneste Artilleristøtte i Farvandene, som de lette Fartøjer kan faa, nemlig de faste Søforter og Kystværkerne rundt omkring Sjælland. Det er de eneste Steder, hvor disse Fartøjer overhovedet kan søge nogen Beskyttelse, naar de bliver forfulgt af fjendtlige Kræfter, de eneste Steder, hvorfra de kan gøre de Udfald, som kan true fjendtlige Styrker, og de eneste Steder, hvor Undervandsbaade kan finde Hvile til Opladning af Akkumulatorbatterier og deslige. For Københavns Vedkommende spiller Søforterne ogsaa en betydelig Rolle. Man taler saa meget om Luftbombardement af København, men der er jo ikke nogen Grund til at ofre dyre Flyvemaskiner, naar der ikke er noget Forsvar til at hindre, at Artilleriskibe kan lægge sig i Køge Bugt med en Ammunitionsdamper ved Siden og derfra beskyde København. Kystdefensionen kunde, naar den fik de fornødne Midler dertil, paa Grund af den Placering, Værkerne har i en Bue omkring København, danne et fortrinligt Led i Luftforsvaret af København. Men det kræver selvfølgelig Bevilling af Midler, som vil være ret betydelige, fordi Luftmaalsskyts og hvad dertil hører er ret kostbart.

Endelig og ikke mindst vil Kystdefensionen have Betydning ikke alene i en spændt Situation, hvor danske Gennemsejlingsfarvande er taget med ind i Krigsoperationerne, men ogsaa i Krigstilfælde. Gennem Søforterne omkring København, Middelgrunden, Flakfortet, Dragørfortet og Kongelunds-batteriet, vil man til enhver Tid kunne bevare Forbindelsen med Udlandet, det vil sige Forbindelsen til Sverige, et Land, hvor man kan hente baade Krudt og Kanoner, og hvorigennem man vil kunne faa Forbindelse til den øvrige Verden. Denne Forbindelse vil man kunne faa for en relativt ringe Bekostning. Den højtærede Forsvarsminister ligger sikkert inde med Overslag over, hvad der skal til for at holde Kystdefensionen i forsvarlig Stand.

Jeg vil meget henstille, at dette Spørgsmaal bliver taget op til en saglig Vurdering

i Udvalget, saa at man ikke skal nøjes med den Motivering for Budgettet, som er givet i det foreliggende Lovforslag.

Endelig vil jeg ogsaa gerne slaa til Lyd for, at de mange Kanoner, som er blevet tilovers ved Salget af Artilleriskibene af „Herluf Trolle“-Typen, Kanoner, som er fuldt tjenstdygtige, og som ligger ved Nyholms Kran i fri Luft, benyttes til at skabe en virkelig betydelig Forøgelse af dansk Forsvar, og det kan gøres for en ubetydelig Sum.

I Lovforslagets § 14 foreslaas der en Ændring af det, der tidligere hed Marine-ministeriets Skibstilsyn, idet man nu gaar over til noget, der hedder Materielinspektionen. Alle, der kender noget til Forholdene inden for Marinen, vil erkende, at Omlægning af Skibstilsynet efterhaanden var blevet en tvingende Nødvendighed, men den Maade, hvorpaa denne Omlægning er sket, nemlig saaledes at Skibstilsynets og Skibsinspektionens Virksomhed foretages af Orlogsværftet, synes mig at være en lidt drastisk Maade at komme uden om det tidligere Skibstilsyn paa. Ved Nyordningen af 1924 blev Orlogsværftet en selvstående Statsinstitution, der opføres paa Finansloven under § 2 O. Naar nu Direktøren for Orlogsværftet skal overtage Skibstilsynets Funktioner — ganske vist gennem en Underdirektør —, vil Forholdet blive det, at det er Direktøren for Orlogsværftet, der bestemmer, hvilke Arbejder der skal udføres inden for Marinen; og at han her i høj Grad vil blive presset af de Arbejdere, han maaske ellers maatte afskedige, grundet paa, at der ikke vilde være Beskæftigelse nok til dem, er menneskeligt, og det vil maaske sige, at han giver efter. Derefter udfører han saa paa Orlogsværftet det, han selv har beordret, skriver Regning fra Orlogsværftet til Skibstilsynet, altsaa til sig selv, og betaler den af Marinens Kasse. En saadan Ordning nærmer sig til Ebberød Bank — ja, den er i Virkeligheden værre, for i Ebberød Bank gik der dog en Kasse frem og tilbage, men her skriver man til sig selv, hvilke Arbejder der skal udføres, og udbetaler selv Beløbene af Marinens Kasse. Dette synes at være et alt for drastisk Skridt for at komme uden om Skibstilsynet. I Anledning af, at Orlogsværftet er blevet en selvstående Institution, skal Orlogsværftet kunne betale sig, og det viser sig ogsaa, at det betaler sig ganske godt — muligvis er det paa Marinens Bekostning, men det ved jeg ikke —, for jeg har set, at i det sidste Aar er der blevet udbetalt Direktøren og andre Per-